

1ste Valgkreds (Scavenius), nemlig, at jeg ikke forlanger mere paa Værftskontoen. Det ærede Medlem sagde med Rette, at de Indskrænkninger, der her ere foretagne, stode i Forbindelse med den forventede Udvidelse af Marinens Personel. Jeg skal blot ganske kortelig omtale dette Forhold. Uagtet der mangler meget med Hensyn til Materiellet, maatte jeg anse det for det væsentligste, at Personellet, navnlig Søminekorpset og Maskinkorpset, blev forbedret. Nu er det i en Aarrække blevet sagt af Udvalget, at det meget gerne vilde gaa med til en Forbedring af Personellet, men at den samlede Udgift til Flaaden ikke maatte forøges. Det var selvfølgelig en Umulighed at faa et forøget og forbedret Personel, uden at give mere. Jeg greb derfor til den Nødhjælp at nedsætte noget paa de Beløb, der skulde anvendes til Materiellets Vedligeholdelse; da det efter min Mening ikke kunde nytte noget at faa det dejligste Materiel, naar man ikke havde tilstrækkeligt Personel. Det blev her i Tinget brugt paa den Maade, at man sagde: Ja, nu tage vi de Nedsættelser paa Værftskontoen, Ministeren saaledes mener at kunne finde sig i — medens man derimod har stillet sig temmelig lunkent med Hensyn til Søværnslovens Gennemførelse, ikke blot i dens Helhed, men ogsaa dens delvise Gennemførelse for Maskin- og Søminekorpsets Vedkommende, som af mig foreslaaet. Det er saaledes, Sagen foreligger. Jeg havde troet, ogsaa efter Forhandlingerne i Udvalget, at man snart vilde være gaaet ind paa en Ordning, som foreslaaet. Dette Haab er blevet mindre og mindre, men jeg har alligevel ikke nu turdet foreslaa en Forhøjelse paa Materiellet, det vil sige gøre Forslag om, at de Indrømmelser, der vare gjorte af mig for Materiellets Vedkommende, nu skulde falde bort. Jeg var nemlig bange for at give Udvalget et Paaskud til i saa Fald at lade Arbejdet ligge. Hvis det nu alligevel lader Arbejdet ligge, er Stillingen altsaa: Det har taget en Del af Materiellet for at give noget for Personellet, og saa alligevel svigtet i sidste Henseende. Jeg har ikke villet tro herpaa, men jeg kan ikke vide, hvad jeg skal tro, da det nu er saa sent paa Samlingen. Saa længe jeg imidlertid endnu ikke har hørt, hvordan Udvalgets Stilling er, stiller jeg ikke noget Forslag om Forhøjelse paa Materielkontoen. Det vilde naturligvis altid kunne føles paa Materiellet, at man saaledes har indskrænket det, men jeg mener dog, at man til Nød kan finde sig deri, naar man til Gengæld

faar et bedre Personel. Derfor tror jeg, at det er rigtigere nu at vente deane Samling til Ende for at se, om Udvalget virkelig skulde stille sig saaledes, at det tager, hvad jeg havde ment kunde undværes af Materiel, naar vi fik et bedre Personel, og desuagtet ikke kommer med den af mig indskrænkede Fordring til Personellet, navnlig til Maskinvæsenet og Søminevæsenet, idet alle de andre Forhøjelser ere bortfaldne.

Jeg kommer dernæst til den Anmærkning, der foreslaas indsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at der skal betales en Minimaldagløn af 3 Kr. for de ved Værftet ansatte faste og private Haandværkere og Arbejdsmand. Det ærede Medlem fremdrog i sin Motivering det meste af, hvad der var fremført under Finanslovens første Behandling angaaende Lønningerne ved Orlogsværftet. Med Hensyn til denne Lønning maa jeg sige, at jeg selv ønsker den forhøjet, og naar jeg alligevel ikke har stillet Forslag derom, er det, fordi jeg har ønsket at afvente, hvorledes det faldt ud for Underofficerernes Vedkommende, der jo ogsaa findes i Haandværkerkorpset. Hvis der skete Nedsættelser for deres Vedkommende, kunde jeg dog ikke give de private — ja, jeg vil ikke kalde dem menige Haandværkere, men altsaa: de egentlige Haandværkere mere end de Mænd, der ere deres overordnede. Saa er der ogsaa den Ting, at jeg som den enkelte Minister ikke kan staa aldeles uafhængig, for saa vidt det gælder at stille et eller andet Forslag. Men at der snart bør komme Forslag om en Forhøjelse, derom er jeg ganske overtydet. Jeg vil nu dog bemærke, at det ærede Medlem gjorde det maaske lidt værre, end det er. Man maa lægge Mærke til, at der er givet Orlogsværftets Arbejdere — det er ikke alle, hvem det kommer til gode, men dog en stor Mængde — Adgang til betydelig Forbedring af deres Lønningsforhold derved, at Akkordarbejde er indført i en stor Maalestok, hvorved de endogsaa kunne tjene 30—50 pCt. mere end deres Lønning. Der er en Ting, som i sin Tid omtaltes meget, og det var den lange Arbejdstid ved Orlogsværftet. Lige over for dette Spørgsmaal stod jeg som Marineminister den Gang friere, og jeg satte da Arbejdstiden ned til 8 Timer. Den Gang der var den lange Arbejdstid, blev der, som sagt, anket stadigt derover. Nu hører jeg sjældent, at det bliver omtalt til Fordel for Orlogsværftets Bestyrelse, at Arbejdstiden